

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **Martin Matzke**, Lounky 10, Chodouny, zastoupeného advokátem JUDr. Ing. Radanem Tesařem, Chodská 9, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí ze dne 12. 3. 2020, čj. 10791/20/5300-22442-712871, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 6. 2022, čj. 16 Af 20/2020-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce je otcem dnes už bývalého profesionálního automobilového závodníka. Má několik živnostenských oprávnění, mimo jiné k provozování činností souvisejících s motorovými vozidly. Žalobce byl po určitou dobu majitelem (jediným společníkem a jednatelem) společnosti MM GT-Racing, v roce 2012 ji prodal Jaroslavu Kubiskovi. Žalobce ještě v roli jednatele zmíněné společnosti podepsal smlouvu se sebou v roli živnostníka: společnost mu měla poskytovat reklamu. Dodatek k této smlouvě, který stanovoval novou cenu (a stvrzoval tak pokračování v plnění smlouvy), později za společnost podepsal její nový majitel (společník) a v té době i jednatel, pan Kubiska. Společnost neměla vlastní zaměstnance, reklamní služby hodlala poskytovat skrze společnosti Mariko a TKVRP servis; jednatelem obou těchto společností byl po určitou dobu Josef Richter. Tyto společnosti sice uzavřely smlouvy s pořadatelem automobilových závodů, předmětem těchto smluv však bylo plnění ve prospěch žalobcova syna (závodníka), nikoli reklama pro samotného žalobce (podnikatele).

[2] V roce 2018 správce daně (Finanční úřad pro Ústecký kraj) žalobci pravomocně doměřil DPH za září 2013, únor 2014, březen 2014, květen 2014 a říjen až prosinec 2014

(v částce i s penále přes 2 mil. Kč); především proto, že uskutečnění reklamního plnění na základě zmíněné smlouvy bylo sporné. Správce daně žalobci doměřil i daň z příjmů fyzických osob (vzhledem k uplatnění nadměrného odpočtu), a to za roky 2010 až 2012 a za roky 2013 až 2015. Proti doměření daně z příjmů za první období se žalobce neodvolal a později neúspěšně navrhoval jeho obnovu (rozsudek NSS ze dne 2. 8. 2023, čj. 1 Afs 166/2022-35). Proti doměření daně za druhé období se žalobce odvolal a během odvolacího řízení byl v lednu 2019 k jeho návrhu vyslechnut Jaroslav Kubiska (majitel a bývalý jednatel tvrzeného zpracovatele reklamy) a z rozhodnutí správce daně v únoru 2019 i Josef Richter (bývalý jednatel tvrzených subdodavatelů reklamy).

[3] V březnu 2019 žalobce správci daně navrhl, aby řízení ve věci doměření DPH obnovil [§ 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu], a to právě na základě těchto svědeckých výpovědí (pánů Kubisky a Richtera). Správce daně návrh na obnovu řízení zamítl, Odvolací finanční ředitelství (OFŘ) rozhodnutí správce daně potvrdilo. Žalobce se bránil u Krajského soudu v Ústí nad Labem, ten však jeho žalobu zamítl. Krajský soud zjistil, že oba pánové mohli být vyslechnuti už v původním řízení: důkaz svědeckou výpovědí pana Kubisky žalobce v původním řízení uplatnil a výpověď pana Richtera sice nenavrhoval, ale o její případné významnosti věděl (související informace byly obsaženy už ve zprávě o daňové kontrole).

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (v tomto řízení *stěžovatel*) kasační stížnost. Trvá na tom, že řízení ve věci doměření DPH mělo být obnoveno. Byť zmínění dva pánové jistě „existovali“ v době původního daňového řízení, nebylo zřejmé, že by jejich svědecká výpověď mohla mít s řízením úzkou souvislost. Stěžovateli tedy nemůže jít k tíži, že je jako svědky nenavrhl (rozsudek NSS ze dne 5. 4. 2018, čj. 2 Afs 11/2017-24). Je pravda, že provedení svědecké výpovědi pana Kubisky stěžovatel v původním řízení navrhoval, ale s ohledem na informace získané správcem daně (a týkající se nedosažitelnosti svědka) na něm netrval. Svědectví pana Richtera stěžovatel ani nenavrhoval, protože nevěděl, že zpracovatel bude reklamu uskutečňovat skrze subdodavatele.

[5] OFŘ ve vyjádření ke kasační stížnosti zdůraznilo, že se správce daně o obou pánech zmínil už ve zprávě o daňové kontrole, na jejímž základě byla stěžovateli doměřena DPH. Nic tedy stěžovateli nebránilo, aby provedení jejich svědecké výpovědi navrhl v odvolání proti doměření daně; stěžovatel to však neučinil. OFŘ dále informuje, že ve věci doměření DPH byl nařízen přezkum, v přezkumném řízení pan Kubiska svědeckou výpověď podal, na původních závěrech to však nic nezměnilo, proto bylo přezkumné řízení zastaveno.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně se na návrh příjemce rozhodnutí obnoví, jestliže vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení už dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí [§ 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu]. Situace, kdy může být řízení obnoveno, musí být skutečně mimořádná – a závažnost okolností, kvůli nimž je třeba určité řízení obnovit, musí převážet nad zájmem na bezvýjimečném dodržování zásady právní jistoty (rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2008, čj. 2 Afs 98/2007-91). Za skutečnost, pro kterou by měla být povolena obnova řízení, nemohou být považovány informace zjištěné z výslechu svědka provedeného po skončení daňového řízení, pokud výslech

pokračování

takového svědka mohl být navržen už v původním řízení (rozsudek NSS ze dne 30. 7. 2014, čj. 8 Afs 65/2013-52, bod 26).

[8] Ve věci 2 Afs 11/2017, na kterou v kasační stížnosti odkázal sám stěžovatel, NSS zdůraznil, že povinnost tvrzení a povinnost důkazní stíhá v daňovém řízení zásadně daňový subjekt. Na něm je zvážit, jaké skutečnosti by mohly ke splnění této jeho povinnosti přispět, a patřičně tuto svou úvahu procesně projevit (bod 28). NSS tehdy zamítl kasační stížnost subjektu, který o obnovu daňového řízení neúspěšně usiloval na základě nově formulované informace, kterou ale měl k dispozici už v původním řízení, a na základě sporné skutečnosti, kterou ale mohl zpochybňovat už dříve. Pro projednávanou věc jsou přílehavější skutkové okolnosti už zmíněných rozsudků 2 Afs 98/2007 a 8 Afs 65/2013. V prvním z nich daňový subjekt navrhoval obnovit řízení na základě výpovědi osoby učiněné v trestním řízení; její svědeckou výpověď navrhoval už v původním daňovém řízení, na svém návrhu ovšem netrval a neuplatnil jej ani v odvolání proti původnímu rozhodnutí. Proto NSS souhlasil s tím, že daňové řízení nebylo namíste obnovit. Ve věci 8 Afs 65/2013 daňový subjekt usiloval o obnovu řízení na základě pozdějších výpovědí zaměstnanců správce daně; ty ale měly prokazovat skutečnosti tvrzené už v původním řízení. Daňovému subjektu nic nebránilo navrhnout svědecké výpovědi k prokázání těchto skutečností už tehdy, proto NSS jeho kasační stížnost zamítl.

[9] V projednávané věci nevidí NSS důvod, proč se od uvedených závěrů odchýlit. Svědeckou výpověď pana Kubisky navrhl stěžovatel k prokázání svých tvrzení už v původním řízení, a poté na ní netrval. Role pana Richtera ve věci byla zase stěžovateli objasněna ve zprávě o daňové kontrole (jeho jméno je v ní přímo zmíněno); stěžovatel se tedy nemůže dovolávat toho, že o vztahu pana Richtera ke své věci nevěděl (shodně rozsudek ve věci 1 Afs 166/2022, body 21 až 26). NSS tedy souhlasí se závěry krajského soudu, podrobněji rozvedenými v bodech 13 až 15 jeho rozsudku.

[10] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s.); žalovanému nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu